

Grup Municipal
d'ERC-MES-MDCGrup Municipal
Candidatura d'Unitat Popular

MOCIÓ DE SUPORT A LA RESOLUCIÓ 1/XI DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

El passat dia 9 de novembre de 2015 el Ple del Parlament de Catalunya va aprovar la resolució 1/XI que manifesta el següent:

Resolució

Primer.- El Parlament de Catalunya constata que el mandat democràtic obtingut a les passades eleccions del 27 de setembre de 2015 es basa en una majoria en escons de les forces parlamentàries que tenen l'objectiu que Catalunya esdevingui un estat independent i en una àmplia majoria sobiranista en vots i escons que aposta per l'obertura d'un procés constituent no subordinat.

Segon.- El Parlament de Catalunya declara solemnement l'inici del procés de creació d'un estat català independent en forma de república.

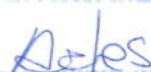
Tercer.- El Parlament de Catalunya proclama l'obertura d'un procés constituent ciutadà, participatiu, obert, integrador i actiu per tal de preparar les bases de la futura constitució catalana.

Quart.- El Parlament de Catalunya insta el futur govern a adoptar les mesures necessàries per a fer efectives aquestes declaracions.

Cinquè.- El Parlament de Catalunya considera pertinent iniciar en el termini de trenta dies la tramitació de les lleis de procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública.

Sisè.- El Parlament de Catalunya, com a dipositori de la sobirania i com a expressió del poder constituent, reitera que aquesta cambra i el procés de desconnexió democràtica de l'Estat espanyol no se supeditaran a les decisions

CENTRAL DEPARTAMENT DE

PER L'OAC

de les institucions de l'Estat espanyol, en particular del Tribunal Constitucional, que considera mancat de legitimitat i de competència arran de la sentència de juny del 2010 sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya, votat prèviament pel poble en referèndum, entre altres sentències.

Setè.- El Parlament de Catalunya ha d'adoptar les mesures necessàries per a obrir aquest procés de desconexió de l'Estat espanyol, d'una manera democràtica, massiva, sostinguda i pacífica que permeti l'apoderament de la ciutadania a tots els nivells i es basi en una participació oberta, activa i integradora.

Vuitè.- El Parlament de Catalunya insta el futur govern a complir exclusivament les normes o els mandats emanats d'aquesta cambra, legítima i democràtica, a fi de blindar els drets fonamentals que puguin resultar afectats per decisions de les institucions de l'Estat espanyol, com els especificats en l'annex d'aquesta resolució.

Novè.- El Parlament de Catalunya declara la voluntat d'iniciar negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic de creació d'un estat català independent en forma de república, i acorda posar-ho en coneixement de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i del conjunt de la comunitat internacional.

Annex.- Mesures que haurà d'aplicar el futur govern destinades a blindar drets fonamentals afectats per decisions de les institucions de l'Estat espanyol

1. Pobresa energètica.- Per tal de garantir que cap persona no es vegi privada de l'accés als subministraments bàsics, el futur govern ha de desplegar les mesures per a evitar la pobresa energètica aprovades per la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, de manera que es garanteixi el dret d'accés als subministraments bàsics d'aigua potable, de gas i d'electricitat a les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial, mentre duri aquesta situació.

2. Habitatge.- Per tal de garantir que cap persona no es vegi privada de l'accés a un habitatge digne, el futur govern ha de treballar en l'aplicació del nou marc normatiu que regula la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En aquest marc, el futur govern ha de garantir que en processos de desnonament de l'habitatge habitual que afectin persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial es compleixi, per a poder fer efectiu el desnonament, el principi de real·lotjament adequat de les persones i unitats familiars afectades.

Així mateix, de forma urgent, el futur govern ha de dur a terme modificacions normatives que permetin fer efectives les disposicions de la dita Llei 24/2015, com és el cas del reglament de funcionament de les meses de valoració per a l'adjudicació d'habitatges per a situacions d'emergències econòmiques i socials i per a altres casos de necessitats especials en l'àmbit de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

3. Sanitat.- En l'àmbit de les polítiques de salut, el futur govern ha de garantir l'accés universal a l'atenció sanitària pública i de qualitat, per mitjà del Servei Català de la Salut (CatSalut), a totes les persones que viuen a Catalunya. Cap persona no en pot quedar exclosa per raons d'origen, tingui o no la condició d'assegurada o beneficiària del Sistema Nacional de Salut, i amb independència de si consta o no en el padró. Així mateix, cap ciutadà no es pot veure privat d'assistència farmacèutica per motius econòmics.

D'acord amb diverses resolucions aprovades pel Parlament, no es poden dur a terme nous concursos per a la gestió de centres d'atenció primària.

4. Educació.- El Parlament de Catalunya va interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra bona part de l'articulat de la Llei orgànica 8/2013, del 9 de desembre, de millora de la qualitat educativa, recurs que fou admès a tràmit el 3 d'abril de 2014. En aquesta impugnació, avalada pel dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, s'argumentava que els preceptes impugnats de la dita llei orgànica són contraris a les competències que corresponen a la Generalitat en aquesta matèria, contraris al model educatiu català determinat per la Llei d'educació de Catalunya i contraris als consensos obtinguts pel conjunt de la comunitat educativa. En coherència amb aquest recurs, el futur govern ha de vetllar en la seva actuació en matèria d'educació per la plena vigència i el respecte de les competències establertes en favor de les administracions catalanes i per mantenir-hi els consensos obtinguts pel conjunt de la comunitat educativa.

5. Garantia de les llibertats públiques.- El Parlament de Catalunya va interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra alguns articles de la Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana, recurs que fou admès a tràmit el 21 de juliol de 2015. En aquesta impugnació, avalada pel dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, s'argumentava que els preceptes impugnats de la dita llei orgànica són contraris a drets fonamentals emparats per textos internacionals com la Declaració universal dels drets humans o el Conveni europeu dels drets humans i per la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans. En coherència amb aquest recurs, el futur govern ha de vetllar en la seva actuació en matèria de seguretat ciutadana per la plena vigència i el respecte dels drets fonamentals esmentats.

6. Administracions locals.- Amb l'afany de garantir les plenes competències de les administracions locals catalanes en servei de l'interès general, el futur govern ha de proporcionar-los les eines de BOPC 7 9 de novembre de 2015 1.10. Resolucions 5 suport necessàries per a deixar sense efecte els preceptes de la Llei de l'Estat 27/2013, del 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, promulgada de resultes de la Llei orgànica 2/2012, del 27 d'abril, d'estabilitat pressupostaria i sostenibilitat financera, dictada en desplegament de l'article 135 de la Constitució espanyola, relatius a la limitació de competències als ens locals, al control del cost dels serveis i a l'obligació de la prioritització de l'activitat econòmica privada.

7. Refugiats.- A fi de poder donar resposta a la greu situació humanitària que viuen els refugiats, el futur govern ha de generar un marc de relacions amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR) amb l'objectiu de donar acollida i asil al màxim nombre de persones refugiades, més enllà de les decisions adoptades en aquest àmbit pel Govern espanyol.

8. Dret a l'avortament.- En matèria de dret a l'avortament, el futur govern s'ha de regir pel que estipula la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

9. Finançament d'un pla de xoc social i gestió del deute.- Per tal d'alliberar recursos per a dotar financerament un pla de xoc social, el futur govern ha d'establir, entre altres mesures, vies de negociació que permetin reduir la càrrega del deute en el conjunt de la despesa.

Prioritàriament, el futur govern ha d'impulsar la renegociació de tots els finançaments estructurats, separant els pagaments que compensen un servei (inversió i manteniment) d'aquells que constitueixen un pagament excessiu respecte als tipus d'interès i a les taxes d'inflació actuals. Així mateix, el futur govern ha d'instar els concessionaris o superficiaris a redefinir els contractes estructurats, transformant l'amortització de les inversions en finançament ordinari mitjançant deute públic i eliminant el cost excessiu del capital.

Aquesta transformació, que ha de permetre una rebaixa de costos per a la Generalitat que es pugui aprofitar per a finançar el pla de xoc social, ha d'anar acompanyada d'una revisió a fons dels programes pressupostaris de despesa que permeti avaluar-ne i contrastar-ne la utilitat en moments en què atendre la urgència social ha esdevingut la màxima prioritat de la despesa de la Generalitat, expressada en l'esmentat pla de xoc. Els estalvis que s'obtinguin de la revisió de programes han d'anar íntegrament dedicats al pla de xoc social.

Per tal de fer un seguiment de l'efectivitat d'aquest objectiu i compromís, el futur govern ha de crear un grup de treball obert als grups parlamentaris.

Així mateix, el futur govern ha d'establir un calendari de reunions amb els responsables de la banca resident per a estudiar la possibilitat de renegociació del pagament dels interessos amb finalitats socials.

Per aquest motiu els grups municipals de CUP i ERC-MES-MDC, proposen al ple de l'ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents acords:

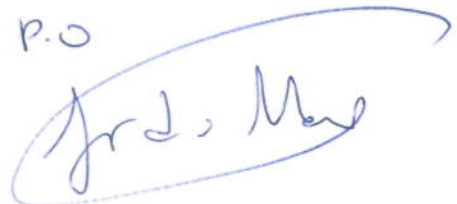
PRIMER.- Manifestar el ple suport i l'adhesió de l'ajuntament de Tarragona a la resolució 1/XI del Parlament de Catalunya.

SEGON.-Trametre aquest acord a la presidenta i als grups del Parlament de Catalunya, al president de la Generalitat de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM) i a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI).

Defensaran Pau Ricomà i Laia Estada

P.O.

Pau Ricomà i Vallhonrat
Portaveu Grup Municipal
ERC-MES-MDC

P.O.

LAIA ESTRADA
CUP

Tarragona, 23 de novembre de 2015

TARRAGONA

PASSIAL DEPARTAMENT DE

ACTOS

PER L'OAC

MOCIÓ DE LA CUP DE TARRAGONA DE SUPORT AL REGIDOR DE LA CUP A L'AJUNTAMENT D'ALCOVER ACOMIADAT DE LA SEVA FEINA

El passat 24 de maig, per voluntat popular, Joseph Maria Trenchs va ser escollit regidor de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) a l'Ajuntament d'Alcover (l'Alt Camp). En esdevenir representant de la ciutadania, el Josep Maria va sol·licitar a l'empresa una modificació de l'horari laboral per tal de poder compaginar la seva tasca professional amb la de càrrec electe.

El Josep Maria Trenchs treballa a l'empresa PGI SPAIN, ubicada al carrer Energia, número 2, del Polígon Industrial la Drecera de la Selva del Camp (el Baix Camp), on treballava des de fa 6 anys.

Un dia abans de la seva pressa de possessió com a regidor, el 12 de juny a les 6 del matí quan acabava el torn de nit, l'empresa li va comunicar el seu acomiadament. Segons l'encarregat, el motiu real del comiat era la seva participació com a càrrec electe a l'Ajuntament, però a la carta de comiat (que el Josep Maria no va signar per mostrar la seva disconformitat) s'hi al·leguen motius que no justifiquen aquesta acció.

Arran de fer públic el seu acomiadament, diferents organitzacions polítiques i socials van exigir públicament a l'empresa davant dels mitjans de comunicació, la seva readmissió, tot denunciant l'acomiadament com un "cas de persecució política".

A conseqüència de la disconformitat del Josep Maria, el passat 23 de juliol es va realitzar l'acte de conciliació amb l'empresa, la qual va oferir la màxima indemnització a l'afectat, que el Josep Maria va rebutjar, ja que el que demana és la seva readmissió al seu lloc de treball.

Pels motius exposats, el Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular a l'Ajuntament de Tarragona proposa l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER. Mostrar públicament el suport d'aquesta institució al Josep Maria Trenchs.

SEGON. Declarar el rebuig al fet que una persona pugui ser acomiadada del seu lloc de treball per la seva adscripció política o pel fet de tenir la condició de càrrec electe.

TERCER. Enviar una carta a l'empresa PGI SPAIN mostrant el malestar davant d'aquesta informació i mostrant la seva disconformitat amb aquest acomiadament, tot reclamant-ne la seva readmissió.

**Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular a l'Ajuntament de Tarragona,
Tarragona, Països Catalans, 18 de setembre de 2015**

MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS D'ERC-MES-MDC I CUP SOBRE LA REALITZACIÓ D'UNA CONSULTA CIUTADANA PER DECIDIR SI L'AJUNTAMENT DE TARRAGONA S'HA D'ADHERIR A L'AMI

Exposició de motius

Els darrers anys s'ha incrementat de forma notable el nombre de ciutadans partidaris que Catalunya esdevingui un estat independent. Entre els principals motius hi ha la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, l'any 2.010. Aquella sentència suposava un retrocés democràtic sense precedents perquè l'Estatut venia referendat pel poble de Catalunya i aprovat pels parlaments català i espanyol. I suposava, al mateix temps, un important retrocés en l'exercici de l'autogovern de les institucions del país, amb afectacions en el reconeixement nacional, el model lingüístic, l'autonomia administrativa i el finançament de les administracions catalans.

Des de les primeres consultes populars, iniciades a Arenys de Munt (l'any 2009), i la primera reacció a aquella sentència amb la manifestació organitzada per Òmnium Cultural amb el lema "Som una nació, nosaltres decidim" (l'any 2010), han estat variades i constants les accions reivindicatives organitzades per les entitats d'arreu de Catalunya. De la Via Catalana a la V baixa, és un fet valorat per tothom el caràcter familiar, festiu i cívic d'aquestes reivindicacions. De fet, no és exagerat dir que es tracta de les mobilitzacions més multitudinàries d'Europa i el món durant les darreres dècades, si més no en termes relatius a la població de referència (uns 7,5 milions de persones).

La ciutat de Tarragona, en aquest sentit, no ha estat cap excepció en aquest procés, ans al contrari. Si a la primera consulta popular, el "Tarragona Decideix" (octubre de 2010), 6.766 persones van participar per reivindicar quin futur volien per Catalunya, el 9N de 2014 van ser 30.341 les persones que van desafiar el Tribunal Constitucional votant durant la jornada participativa. Més encara: cada setmana desenes de voluntaris d'entitats com l'Assemblea Nacional Catalana treballen en alguna acció de sensibilització que, prèviament, ha suposat algunes trobades i reunions entre setmana. Des de les xerrades sobre les pensions fins a les paradetes del carrer, passant per les bustiades, la campanya de participació ciutadana és meritòria de manera poc discutible.

És en aquest context que es va produir la recollida de signatures més important que recorda la ciutat, culminada el juliol de 2.013. 9.370 tarragonins i tarragonines prestaven la seva signatura tot reclamant a l'Ajuntament de Tarragona que la ciutat s'adherís a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), en un exemple d'implicació i participació democràtica per part de la ciutadania que el Consistori hauria de reconèixer i valorar.

PASSI AL DEPARTAMENT DE

ORDENACIÓ ADMINISTRATIVA

PER L'OAC

En paral·lel, durant la darrera dècada s'han produït episodis socials que posen de manifest un descontentament profund amb el funcionament del sistema polític i, en particular, amb les limitacions de la democràcia representativa. Aquest malestar no només s'evidencia amb moviments com el del moviment del 15M o l'abstenció a les eleccions, sinó que també està en l'arrel mateixa del moviment sobiranista, del qual aquesta n'és també una resposta de base. La conclusió és estesa i clara: la democràcia representativa és desitjable i fonamental, però cal complementar-la amb molta més democràcia participativa i democràcia directa.

La decisió sobre si s'ha d'adherir Tarragona a l'AMI considerem que requereix de nous mecanismes de presa de decisió col·lectius, en especial per la confrontació entre un Ple de representants que en rebutja l'adhesió i la percepció que una part important de la ciutadania s'hi mobilitza a favor. En efecte, es tracta d'un tema de ciutat que no ha estat explícitament plantejat pels partits polítics que representen la ciutadania. Si els partits no s'hi han pronunciat en campanya electoral, i hi ha una demanda ciutadana nombrosa i mobilitzada en favor d'aquesta qüestió, la decisió d'un Ple no hauria de ser suficient com per a imposar-se a al conjunt de la voluntat ciutadana, que cal conèixer de forma inequívoca.

És per aquestes raons que proposem els següents **ACORDS**:

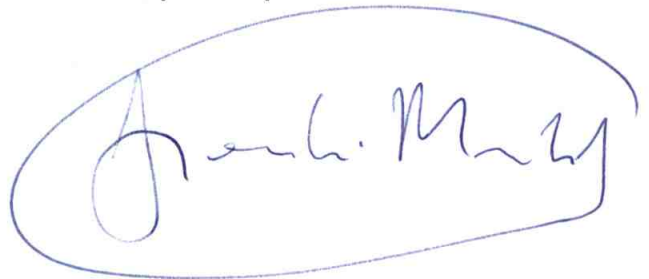
Primer. Organitzar una consulta ciutadana per decidir si Tarragona s'ha d'adherir o no a l'Associació de Municipis per la Independència, no més tard de la tardor de 2.015.

Tarragona, 10 de juliol de 2.015

Grup municipal d'ERC-MES-MDC

Grup municipal de la CUP

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP) DE TARRAGONA DE SUPORT ALS AJUNTAMENTS INVESTIGATS PER L'AUDIÈNCIA NACIONAL I AL DRET A DECIDIR

EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

El dret a l'autodeterminació dels pobles és un dret fonamental reconegut pel Dret Internacional en diversos tractats. Prenent com exemple el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides, ratificat pels estats francès i espanyol, que en l'article 1 proclama: «Tots els pobles tenen dret a l'autodeterminació. En virtut d'aquest dret determinen lliurement el seu estatus polític i procuren també pel seu desenvolupament, econòmic, social i cultural». Les diverses nacions de l'Estat doncs són dipositàries d'aquest dret ja que es troben constituïdes com a pobles i per tant com a subjecte indiscutible de dret.

Per aquest motiu el poble de Catalunya s'ha manifestat de manera massiva els darrers anys i el Parlament de Catalunya ha expressat, en diverses ocasions, i de forma majoritària, el reconeixement del dret a l'autodeterminació dels pobles així com la voluntat de recolzar l'exercici del dret a decidir. A més a més, el poble de Catalunya, mitjançant l'aprovació al seu Parlament de la resolució 5/X del 23 de gener del 2013 es va reconèixer a si mateix com a subjecte de caràcter polític i jurídic sobirà.

En aquest ordre de coses i recollint així la voluntat popular democràticament expressada, el passat 9 de novembre, el Parlament de Catalunya va aprovar la Resolució 1/XI sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015. Per donar suport a aquesta Resolució, el món local de Catalunya (ajuntaments, consells comarcals i diputacions) ha anat aprovant una moció que, a hores d'ara, ja ha estat secundada per 280 institucions de representació local a través dels seus plens. Una manifestació política, una expressió plenament legítima. El món local és sobirà i ha de poder expressar-se amb llibertat.

Arran d'aquests acords, l'Estat espanyol i determinats àmbits judicials, clarament polititzats, han iniciat una persecució indigna contra ajuntaments catalans i els seus regidors i regidores. A més, l'Audiència Nacional ha obert una causa general, per investigar l'Associació de Municipis per la Independència, l'Associació Catalana de Municipis i l'Assemblea Nacional Catalana.

L'obstinació de la Fiscalia per judicialitzar el procés independentista intentant obrir vies per atemorir, a través de l'amenaça d'un procés judicial, als regidors i regidores dels nostres Ajuntaments s'ha vist emparada pel Magistrat Ismael Moreno del Jutjat Central d'Instrucció 2 de Madrid amb l'excusa de les resolucions aprovades en suport a la Resolució del 9N del Parlament de Catalunya.

Així, tal i com hem vist en les darreres setmanes, mentre que altres magistrats, com De la Mata, han optat per considerar que de cap manera podia considerar-se com a constituti dels delictes de sedició o rebel·lió els actes de suport a la Resolució del Parlament per part dels regidors amb arguments tant contundents com que la mateixa fiscalia no havia denunciat als parlamentaris promotors de la Resolució del 9N, el Magistrat Ismael Moreno, -cèlebre pel cas dels «titiriteros»-, no només manté oberts tres procediments concrets contra els Ajuntaments de Vic, Girona i Deltebre sobre les mocions de suport al 9N sinó que, a més, és el responsable d'una ordre genèrica als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat per tal que es dirigeixin als Ajuntaments del país que han aprovat mocions de suport per tal que li aportin tota mena d'informació.

Pels motius exposats, el Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular demana que el Ple de l'Ajuntament de Tarragona adopti els següents **ACORDS**:

Primer.- Mostrar el rebuig de l'Ajuntament de Tarragona als requeriments enviats per ordre de l'Audiència Nacional espanyola a gairebé tres-cents ajuntaments catalans per haver aprovat una moció de suport a la Declaració 1/XI del Parlament de Catalunya.

Segon.- Donar ple suport a les persones que, a causa d'aquests requeriments puguin ser encausades o citades a declarar per part de l'Audiència Nacional, recordant el dret fonamental a la lliure expressió.

Tercer.- Declarar, una vegada més, que el dret a l'autodeterminació és un exercici eminentment cívic i democràtic que ha de ser reclamat i defensat des de totes les

institucions que emanen de la voluntat popular i, molt particularment, des dels ajuntaments entesos com l'administració més propera a la ciutadania.

Quart.- Així mateix, recolzar les mobilitzacions que es convoquin per donar suport a les persones encausades i als ajuntaments requerits i cridar a tots els veïns i veïnes de Tarragona a participar-hi.

Cinquè.- Comunicar l'adopció d'aquests acords a les entitats municipalistes de Tarragona al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Govern de la Generalitat valenciana, al Govern de les Illes Balears, al Govern d'Aragó, i als governs de l'Estat espanyol i l'Estat francès.

Tarragona, Països Catalans, 12 d'abril de 2016

Candidatura d'Unitat Popular de Tarragona

Laia Estrada Cañón

Portaveu del Grup Municipal de la CUP a l'Ajuntament de Tarragona

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE TARRAGONA (CUP) I ESQUERRA REPUBLICANA-MOVIMENT D'ESQUERRES-MOVIMENT DEMÒCRATA CATALÀ (ERC-MES-MDC) PER EXIGIR L'ALLIBERAMENT IMMEDIAT DELS PRESOS POLÍTICS JORDI CUIXART I JORDI SÀNCHEZ

El passat 1 d'octubre, gràcies a la mobilització ciutadana i tot i els obstacles de l'Estat, inclosa la forta repressió que va causar més de 900 persones ferides, els catalans i catalanes vam poder expressar-nos democràticament.

Més de 2.000.000 de persones van desafiar la demofòbia i la repressió de l'Estat espanyol per poder decidir si estaven d'acord, o no, en la construcció d'una nova República Catalana independent, que pugui superar les limitacions legislatives -i la maquinària judicial- que en els darrers anys ha protagonitzat una forta operació de recentralització de competències, i que suposa un tap a les competències legislatives autonòmiques que pretenen que les administracions públiques puguin respondre a les noves necessitats socials: igualtat de gènere, pobresa energètica, dret a un habitatge digne...

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va anunciar el passat 10 d'octubre al Ple del Parlament de Catalunya, la declaració d'independència i la seva posterior suspensió, amb l'objectiu d'obrir un període de negociació amb el govern espanyol que pugui resoldre políticament el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol.

La resposta del govern espanyol va ser l'inici de l'aplicació de l'article 155 per tal de dissoldre el Parlament i, amb aquest, l'actual govern autonòmic escollit democràticament per tots i totes les catalanes, mitjançant un procés electoral que va registrar el nivell de participació més alt de la història recent del país.

Tanmateix, tot i les múltiples ofertes de mediació internacional i l'actitud inequívoca del govern de la Generalitat de resoldre el conflicte democràtic entre el poble català i l'Estat espanyol, la resposta repressiva de l'Estat es va fer sentir el passat dilluns 16 d'octubre amb tota la seva força. Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, portaveus de les dues principals organitzacions de la societat civil catalana, Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana respectivament, van ser empresonats per ordre d'una jutge de l'Audiència Nacional espanyola.

Aquesta enèsima decisió de l'aparell judicial espanyol per resoldre mitjançant la via judicial els conflictes polítics del nostre país, és la gota que ha fet vessar el got. Assistim davant d'un dels atemptats més greus de les darreres dècades a la democràcia i als drets fonamentals.

Se'ls condemna per participar en manifestacions independentistes, democràtiques i completament pacífiques on, com proven nombroses imatges, van organitzar cordons de voluntaris per facilitar la convivència entre el treball de la policia i les legítimes protestes ciutadanes. Els avala una àmplia carrera de militància cívica i exemplar, amb les mobilitzacions més multitudinàries i cíviques d'Europa a les espatlles. No condemnar-ho suposa acceptar explícitament o tàcita l'existència de presos polítics a l'Estat espanyol, quelcom que els partits amb vocació i trajectòria democràtiques hem de combatre enèrgicament!

Davant de l'empresonament de Cuixart i Sànchez, així com de la continuació en el tràmit de l'aplicació de l'article 155, s'ha demostrat la nul·la voluntat de diàleg de l'Estat espanyol per resoldre democràticament la situació del poble català.

Per tot això, Esquerra Republicana i la Candidatura d'Unitat Popular proposen al Ple l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER.- Exigir a l'Estat espanyol l'immediat alliberament del president d'Òmnium Cultural Jordi Cuixart i del president de l'Assemblea Nacional Catalana Jordi Sànchez.

SEGON.- Declarar el suport al poble i al govern de Catalunya per fer efectiu el mandat popular del passat 1 d'Octubre en els termes que estableix la Llei del Referèndum d'Autodeterminació i la Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República aprovades pel Parlament de Catalunya.

SEGON.- Comunicar aquests acords al govern de la Generalitat de Catalunya i al govern de l'Estat Espanyol.

Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular de Tarragona i Esquerra Republicana-Moviment d'Esquerres-Moviment Demòcrata Català

Països Catalans, 18 d'octubre de 2017

MOCIÓ QUE PRESENTEN ELS GRUPS MUNICIPALS D'ERC-MES-MDC, CUP, PDeCAT I UpA PER REBUTJAR LA JUDICIALITZACIÓ DE LA POLÍTICA CATALANA PER PART DE L'ESTAT ESPANYOL

El dia 30 d'octubre, el fiscal general de l'Estat va presentar davant l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem querelles per sedició, rebel·lió i malversació de fons públics contra el Govern de la Generalitat de Catalunya i contra la Mesa del Parlament de Catalunya, per haver dut a terme l'aplicació dels resultats de l'1-O.

El 2 de novembre, l'Audiència Nacional va decretar presó per a vuit membres del legítim Govern de la Generalitat de Catalunya i en va demanar l'arrest de la resta.

Així mateix, el Tribunal Suprem ha decidit sotmetre a vigilància policial la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i la major part dels membres de la mesa fins a la seva declaració prevista per al proper 9 de novembre.

Aquests actes malauradament són l'expressió de la judicialització de la política catalana, com ja s'havia vist en els casos dels presidents de l'ANC i Òmnium Cultural, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, o contra els condemnats per haver organitzat la consulta del 9N.

L'existència de presos polítics no té cabuda dins l'actual Unió Europea, atempta contra els drets recollits a la Declaració Universal dels Drets Humans proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre del 1948, i també contra el Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals adoptada pel Consell d'Europa l'any 1950 i ratificada per l'Estat espanyol.

Des d'aquest consistori, i al llarg dels segles, sempre s'han defensat les institucions de govern de Catalunya. El compromís de Tarragona amb la llibertat, la pau, el diàleg i Catalunya és ferm i innegociable.

En virtut del què hem exposat, sol·licitem a l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents

ACORDS

- 1.- Rebutjar l'escalada repressiva dels darrers mesos i exigir l'excarceració immediata de tots els presos polítics que ho són malgrat haver actuat sempre pacíficament i democràtica, d'acord amb el mandat sorgit de les urnes.
- 2.- Expressar el ple suport a la Mesa i al Parlament de Catalunya, que s'han vist desposseïts de les seves competències per l'aplicació indigna de l'article 155 de la CE.
- 3.- Exigir la fi de la judicialització de la política catalana i condemnar l'arbitrarietat i l'ús partidista amb què s'estan aplicant les lleis, tot pervertint la separació de poders que qualsevol Estat de Dret digne, ha de garantir.
- 4.- Instar la Unió Europea i la resta d'institucions internacionals a exercir una mediació política que faciliti el diàleg i la cerca d'una solució política.

Tarragona, 9 de novembre de 2017

Pau Ricomà Vallhonrat
Portaveu GM ERC-MES-MDC

Albert Abelló i Hierro
Portaveu GM PDeCAT

Laia Estrada Cañon
Portaveu GM CUP

Josep Maria Prats Batet
Portaveu GM UpA

MOCIÓ DE REBUIG A LA SUSPENSÍO DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA I EN DEFENSA DE L'AUTOGOVERN

El Consell de Ministres de dissabte 21 d'octubre de 2017, previ acord entre el PP, PSOE i C's, va acordar mesures d'excepcionalitat en aplicació de l'article 155 de la Constitució per a ser elevades al Senat per a la seva aprovació.

L'activació d'aquest mecanisme, inèdit en la història política recent, suposa la suspensió de l'autogovern de Catalunya amb mesures com el cessament del president i vicepresident del govern i dels consellers que integren el Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya; la direcció de la seguretat pública de Catalunya controlant el cos de Mossos d'Esquadra, que poden ser substituïts per efectius de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, l'assumpció de les funcions de govern i administració del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació i del Centre de la Seguretat de la Informació de Catalunya, la intervenció dels mitjans públics de Catalunya (TV3 i Catalunya Ràdio) i el control i la limitació competencial legislativa del Parlament de Catalunya, al que se l'impossibilita d'exercir el control dels òrgans que governin provisionalment Catalunya -que correspon al Senat- i se l'imposa una censura prèvia en el debat polític.

Dites mesures subvertirien la legitimitat dels representants escollits pel poble de Catalunya amb la implantació d'una comissió tecnocràtica imposada que no representa l'expressió de la voluntat popular. Un govern tècnic guiat i dirigit pel govern de l'Estat Espanyol amb objectius imposats des d'una concepció de l'Estat que separa més que uneix, i amb un evident perill d'involució del nostre model de societat.

Un conjunt de mesures a executar contràries a la Constitució que s'invoca, i en especial als drets de participació política, de les llibertats d'informació i d'expressió, i al de l'autonomia de les nacionalitats i regions. En definitiva aquest acord representa la fallida de l'ordre constitucional i és un atemptat antidemocràtic al nucli essencial del dret a l'autonomia del nostre país.

En virtut d'aquestes consideracions proposem al Ple els següents

ACORDS:

1. Rebutjar l'aplicació de les mesures excepcionals derivades de l'activació de l'article 155 de la Constitució que suposen trencar l'autogovern de Catalunya.
2. Exigir al govern de l'Estat espanyol que desactivi les mesures de suspensió de l'autogovern de Catalunya en aplicació de l'article 155 de la Constitució i retorni les competències segrestades per a recuperar la normalitat democràtica al nostre país.

3. Articular una resposta unitària des de les institucions democràtiques, amb tots els partits polítics, els ajuntaments, sindicats, associacions empresarials, i societat civil en defensa de l'autogovern, coherent amb els valors i principis que garanteixen la cohesió social del nostre país.
4. Instar el Govern Espanyol a que obri un diàleg amb la Generalitat de Catalunya i amb el conjunt d'actors polítics per buscar solucions polítiques democràtiques al conflicte.
5. Instar la Comissió Europea a la promoció d'una mediació política internacional imparcial que permeti trobar vies de solució a través del diàleg.
6. Preservar la cohesió social i la convivència cívica i democràtica des de la diversitat i pluralitat i els valors existents al nostre país.
7. Traslladar aquests acords al president del govern de l'Estat Espanyol, al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya, al President del Parlament europeu, als grups polítics del Congrés, Senat, Parlament de Catalunya i Parlament Europeu i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Tarragona, 23 d'octubre de 2017

Pau Ricomà i Vallhonrat
Portaveu GM ERC-MES-MDC

Albert Abelló i Hierro
Portaveu GM PDCAT

Laia Estrada i Cañón
Portaveu GM CUP

Maria Argano Sentís i Maté
Portaveu GM ICV-EUIA

Josep Maria Prats i Batet
Portaveu GM UPA

MOCIÓ QUE PRESENTEN ERC-MES-MDC, PDeCAT I CUP EN SUPORT A LA GENERALITAT DE CATALUNYA PER A QUE PROCLAMI LA REPÚBLICA CATALANA COM A MANDAT DEL REFERÈNDUM DEL PRIMER D'OCTUBRE DE 2017.

El passat 1 d'octubre de 2017 Catalunya va celebrar el referèndum mitjançant el qual decidia el seu status polític amb caràcter vinculant, d'acord amb la Llei 19/2017, del 6 de setembre, del referèndum d'autodeterminació. El resultat va suposar una amplíssima victòria de la opció partidària de què Catalunya esdevingui un estat independent en forma de república.

En concret, el Sí va obtenir 2.044.498 vots (90,18%), el No va sumar 177.547 vots (7,83%) i vot en Blanc va comptar amb 44.913 suports (1,98%). Una victòria suficientment folgada com per afirmar que, suposant que els 770.000 votants assignats als col·legis tancats o amb les urnes requisades per les forces armades, haguessin votat qualsevol de les altres opcions, el Sí s'hauria imposat clarament de totes formes.

La participació va ser de 2.286.217 persones, un 43,03% sobre el cens de 5.313.564 persones amb dret a vot. Una participació que en circumstàncies normals ja és homologable a la d'altres conteses electorals referendàries, com per exemple el referèndum de la constitució europea, en què la participació va ser del 42,32%. Però que en les circumstàncies de brutal repressió policial i boicot tecnològic en que va tenir lloc, ha de considerar-se una participació extraordinària que cal posar més en valor que mai.

A tall de recordatori, els obstacles que la ciutadania i les institucions del país van haver d'anar superant són innumbrables i tenen a veure amb la constant vulneració de drets fonamentals: la censura d'internet i de mitjans de comunicació, la violació del secret postal, els escorcolls sense ordre judicial, l'assetjament a seus de partits polítics, les detencions de càrrecs públics, les querelles i processos judicials contra el govern, la mesa del parlament i més de 700 alcaldes i alcaldesses, la brutal violència policial exercida contra població pacífica l'1 d'octubre, l'empresonament dels líders de la societat civil, el gran desplegament de forces policials que encara es manté a Catalunya i la intervenció i congelació dels comptes de la Generalitat de Catalunya.

Malgrat tot això, més de 2.000.000 de persones van desafiar la demofòbia i la repressió de l'Estat espanyol per poder decidir si estaven d'acord, o no, en la construcció d'una nova República Catalana independent, que pugui superar les limitacions legislatives -i la maquinària judicial- que en els darrers anys ha protagonitzat una forta operació de recentralització de competències, i que suposa un tap a les competències legislatives autonòmiques que pretenen que les

administracions públiques puguin respondre a les noves necessitats socials: igualtat de gènere, pobresa energètica, dret a un habitatge digne...

Per tot això, i en coherència amb aquests resultats i amb la prescripció de la llei del referèndum, el Parlament de Catalunya va anunciar els resultats de la contesa electoral però en va suspendre provisionalment els seus efectes -la declaració d'independència, atesa la victòria del Sí-. Aquesta decisió tenia la intenció ferma i sincera de possibilitar un diàleg amb l'Estat espanyol a través de mediació internacional. Van ser molts els països i organismes internacionals que de bona fe es van oferir discretament per exercir aquesta mediació, però l'Estat espanyol va declinar qualsevol possibilitat de diàleg sobre la sobirania, amb Catalunya com a subjecte polític i en el marc internacional.

Per si la negació del diàleg en els seus trets més fonamentals (qui, què i on) no fos suficientment greu després que Catalunya hagi expressat tants anys el seu malestar, la resposta del govern i els aparells estatals ha estat un enorme salt qualitatiu en la escalada repressiva. S'han detingut i empresonat *sine die*, sense cap fonament just i sense judici Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, presidents de l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural respectivament, les figures més visibles de l'independentisme associatiu.

En paral·lel a aquests inacceptables empresonaments polítics, s'ha activat l'article 155 en la seva versió més dura contra l'autogovern i la democràcia a Catalunya, amb un reguitzell de mesures contràries a la pròpia Constitució espanyola: supressió del govern democràtic de la Generalitat i el relleu per part de les persones designades pel govern central del PP, anul·lació d'importants funcions del Parlament, intervenció dels mitjans de comunicació públics, control dels Mossos d'Esquadra i convocatòria electoral imposada. Criden l'atenció les declaracions d'importants dirigents del Partit Popular, que no amaguen la seva intenció d'il·legalitzar partits per les seves idees polítiques:

"Yo tipificaría la ilegalización de los partidos que reclaman la independencia"

(Pablo Casado, vicesecretari de comunicació del Partit Popular)¹.

"No creo que se haga de promover la ilegalización de partidos políticos por su programa, pero que este programa sea manifiestamente contrario a los valores de la Constitución"

(Rafael Català, Ministre de Justícia)².

"No hay que ilegalizar ningún partido, pero sí que hay que no poder presentarse con proyectos para romper y separar, en unas elecciones democráticas"

(Xavier García Abiol, President del Partit Popular a Catalunya)³.

Donat el rebuig manifest del govern espanyol d'establir un diàleg en base a l'expressió democràtica del poble català cal canviar les circumstàncies per afavorir que produeixi el diàleg i la negociació, elements imprescindibles de la tasca política. Això vol dir que no queda una altra opció que proclamar la República catalana, reconèixer la voluntat de la ciutadania expressada a les urnes i no reconèixer les intromissions repressives de l'estat espanyol. Sens dubte que cal parlar per procedir a una independència el més

¹ La Vanguardia, 13/10/2017.

² CCMA, 17/10/2017.

³ Rac1, 16/10/2017.

ordenada, racional i pactada possible, però cal parlar de tu a tu i no des d'una posició de subordinació.

Proclamar la República és un deure democràtic contret amb el poble de Catalunya i una necessitat imperiosa per la pròpia supervivència del país com a tal, amb el benentès que quan parlem de país parlem de la seva gent, el seu benestar i les seves llibertats. Per aquestes raons entenem que dilatar en el temps la proclamació en aquestes condicions tan hostils comporta uns costos no assumibles perquè l'Estat no dialoga, imposa i reprimeix.

En conseqüència l'Ajuntament de Tarragona adopta els següents:

ACORDS

PRIMER. Donar suport al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya per a que procedeixin al compliment del mandat democràtic del referèndum mitjançant l'aixecament de la suspensió de la declaració d'independència, això és: que es proclami la República de Catalunya i s'engegui el Procés Constituent.

SEGON. Condemnar la violació de drets fonamentals a Catalunya a través de les mesures repressives aplicades per l'Estat espanyol contra la població i les institucions catalanes i posar en valor de l'enorme esforç que aquestes institucions i ciutadania van assumir per tirar endavant el referèndum del primer d'octubre.

TERCER. Refusar qualsevol intent de l'Estat espanyol d'interferència sobre els afers de la República Catalana, no reconeixent altra autoritat que la emana de les institucions democràtiques del país i en general d'aquelles en què Catalunya participi.

QUART. Notificar aquests acords al Parlament de Catalunya i al govern de la Generalitat.

Tarragona, 24 d'octubre de 2017

Pau Ricomà
Portaveu del Grup Municipal ERC-MES-MDC

Laia Estrada
Portaveu del Grup Municipal de la CUP

Albert Abelló
Portaveu del Grup Municipal del PDeCAT

MOCIÓ QUE PRESENTEN A L'AJUNTAMENT DE TARRAGONA ELS GRUPS MUNICIPALS UpA, CUP, PDeCAT, ERC-MES-MDC PER RECONÈIXER EL GOVERN LEGÍTIM DE CATALUNYA.

Atès que el 21 d'octubre de 2017 el president del Gobierno espanyol, Mariano Rajoy, va anunciar la seva proposta al Senat per al cessament del President de la Generalitat, Carles Puigdemont, i de tot el seu Govern en aplicació de l'article 155 de la Constitución espanyola.

Atès que el 26 d'octubre el plenari de l'Ajuntament de Tarragona va aprovar una moció presentada pels grups municipals del PSC, ERC-MES-MDC, PDeCAT, CUP, ICV-EUiA i UpA de "rebuig a la suspensió de l'autonomia de Catalunya i en defensa de l'autogovern". Amb l'aprovació d'aquesta moció, l'Ajuntament de Tarragona es va comprometre a "rebutjar l'activació de l'article 155 de la Constitución i l'aplicació de les mesures excepcionals que se'n deriven, que suposen trencar l'autogovern de Catalunya".

Atès que el 27 d'octubre de 2017 el ple del Senado va aprovar l'autorització al Gobierno espanyol per a l'aplicació de l'article 155 de la Constitución, per primera vegada. Aquesta mesura va ser aprovada pel Partit popular, el PSOE, Ciudadanos i Coalición Canaria.

Atès que el mateix 27 d'octubre, a l'empara del 155, el Gobierno espanyol va aprovar cinc decrets. El primer, el del cessament del president de la Generalitat Carles Puigdemont; el segon, el del cessament de totes les persones membres del Govern de la Generalitat, inclòs el vicepresident Oriol Junqueras; el tercer, el de l'assumpció de les competències de tots els membres cessats pels Ministerios corresponents; el quart, el de l'extinció d'organismes, oficines governamentals i delegacions a l'estranger i cessament de tots els càrrecs eventuais que desapareixien al mateix temps que els consellers i conselleres que els van nomenar; i, per últim, el cinquè, el de la dissolució del Parlament i convocatòria d'eleccions el 21 de desembre.

Els grups municipals de UpA, CUP, PDeCAT, ERC-MES-MDC proposen al ple l'adopció del següent ACORD:

1. Reconèixer el govern de Catalunya sorgit de les urnes el 27 de setembre del 2015 com el govern legítim de Catalunya, així com el Parlament de Catalunya sorgit de les mateixes com a l'únic representant legítim del poble de Catalunya.

Tarragona, 9 de novembre de 2017

Pau Ricomà Vallhonrat
Portaveu GM ERC-MES-MDC

Albert Abelló i Hierro
Portaveu GM PDeCAT

Laia Estrada Cañon
Portaveu GM CUP

Josep Maria Prats Batet
Portaveu GM UpA

MOCIÓ PER L'ALLIBERAMENT DELS PRESOS POLÍTICS, EL RETORN DELS EXILIATS I LA DENÚNCIA DE LA DERIVA ANTIDEMOCRÀTICA I AUTORITÀRIA DE L'ESTAT ESPANYOL

Catalunya ha tornat a patir, altra vegada, un nou atac repressiu per part del govern de Mariano Rajoy i el bloc del 155, conjurats amb el poder judicial i policial de l'estat. L'onada repressiva contra els catalans i les catalanes és majúscula i el govern espanyol està disposat a tot, fins i tot a vulnerar els drets civils, polítics i humans més bàsics per tal d'eradicar qualsevol signe de dignitat del poble català. Intenten esclafar la voluntat de la sobirania popular empresonant injustament els nostres legítics representants públics, tots ells gent de pau.

El passat divendres 23 de març quedarà gravat a la memòria del nostre país com un nou dia trist i negre. L'empresonament injust, arbitrari i abusiu dels diputats i diputades Carme Forcadell, Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Dolors Bassa, i l'exili de Marta Rovira tornarà a ressonar en els annals de la història del nostre país com un nou episodi fosc de repressió i de vulneració dels principis democràtics més elementals. Aquest escenari va quedar agreujat per la detenció del President legítim de Catalunya, Carles Puigdemont per ordre del jutge Llarena.

Tanmateix, totes les decisions que va prenent la justícia espanyola van quedant desacreditades a mesura que es van pronunciant els tribunals d'altres estats de la UE com és el cas de Bèlgica, Escòcia i Alemanya. En aquest sentit, les manifestacions del Govern federal de Suïssa, indicant que l'extradició està exclosa per raons polítiques i només es contempla quan s'han comès accions que impliquen la violència com el genocidi, els crims contra la humanitat, la guerra i altres particularment reprovables com la presa de presó, també s'afegeixen al descrèdit de la justícia espanyola.

Malauradament, hem de sumar aquests fets al llarg llistat d'actuacions repudiables no només pel poble català sinó també pel poble espanyol, on cada vegada i amb més intensitat la seva ciutadania està perdent els drets i llibertats més bàsics i inviolables en qualsevol país que es pretengui a si mateix com a democràtic i civilitzat. El cas més evident, tal com va quedar palès en aquest saló de plens, és el d'artistes acusats individualment de delictes d'odi quan sols exerceixen el seu dret a la llibertat d'expressió.

Les darreres setmanes, s'ha fet públic que la Fiscalia de l'Audiència Nacional obria diligències contra els Comitès en Defensa de la República, i han començat les detencions de veïns i veïnes d'arreu de Catalunya, atribuint possibles delictes de rebel·lió i terrorisme, sense cap fonament. És el cas de Tamara Carrasco, que va ser

posada en llibertat després que el jutge de l'Audiència Nacional decidís investigar-la per desordres públics, però per a la qual la Fiscalia demana presó preventiva i que se la segueixi investigant per terrorisme o rebel·lió.

Els CDR no són una organització, no són cèl·lules violentes i no tenen cap altre objectiu que treballar en favor de la República Catalana, una república on tothom hi tindrà lloc, vingui d'on vingui, pensi com pensi i parli la llengua que parli. Aquestes detencions i acusacions s'emmarquen en el procés de criminalització del moviment independentista amb la creació i socialització d'un relat que pretén justificar la repressió sense límits, al més pur estil franquista on se celebraven judicis sumaríssims amb les sentències redactades abans de començar. Aquesta estratègia d'Estat no és nova, fa dècades que s'aplica arreu de l'Estat espanyol, on tot s'hi val, fins i tot castigar les famílies amb la dispersió de presos o convertir una baralla de bar en un atemptat terrorista.

Davant d'aquestes noves injustícies, d'aquesta ignomínia, d'aquest continu d'autoritarisme intransigent que ens recorda de manera inevitable les èpoques més fosques de l'Espanya del segle XX, des del món local no podem restar impertèrrits i ens alcem per dir sense vacil·lar que continuarem defensant les nostres idees polítiques. No hi haurà prou barrots per silenciar-les. Avui, un cop més, volem dir-ho molt alt i clar: sempre estarem al costat d'aquells i aquelles representants i veïnes compromeses que defensen la voluntat del poble, del mandat de l'1 d'octubre i el resultat de les eleccions del 21 de desembre.

I l'Estat, en lloc d'actuar com una democràcia madura, on el diàleg i l'acord són el motor de la cohesió de la societat, han decidit oferir cops de porra, menyspreu, humiliació, amenaces i, finalment, presó. Una causa general contra l'independentisme, una autèntica cacera de bruixes, feroç i salvatge, sense mesura.

Potser, ingènuament, es pensen que manllevant-nos als nostres representants polítics, cívics i socials, o detenint les nostres veïnes i veïns, ens rendirem. Res més lluny de la realitat. Ens mantindrem fermes en defensa de la causa més justa que hi pot haver: la llibertat i el ple exercici de la democràcia.

Contra la dictadura del 155, trobareu un poble compromès i ferm. Perquè la nostra lluita és la lluita dels homes i les dones lliures i justos, que volen ser tractats com a ciutadans i no com a súbdits.

Per tots aquests motius, l'Ajuntament de Tarragona **ACORDA**

PRIMER.- Exigir la llibertat immediata de tots els presos polítics: càrrecs electes, representants de les entitats cíviques.

SEGON.- Exigir el retorn de tots els consellers i polítics catalans exiliats: Carles Puigdemont, Clara Ponsatí, Antoni Comín, Lluís Puig, Meritxell Serret, Marta Rovira i Anna Gabriel, i la garantia del respecte absolut als seus drets polítics, ciutadans i humans sense veure's sotmesos a cap judici pel seu lliure exercici polític.

TERCER.- Denunciar la vulneració de les llibertats i drets fonamentals de les persones, recollides i protegides en tots els tractats internacionals i manifestar la persecució de la lliure expressió, de la vulneració dels drets polítics i humans i del dret a decidir dels ciutadans per part d'un estat que jutja les idees i empresona de forma il·legal.

QUART.- Manifestar el suport de l'Ajuntament de Tarragona als Comitès de Defensa de la República arran de la ràtzia repressiva de l'Estat, i el compromís en col·laborar en la defensa de les tarragonines i tarragonins que vegin vulnerats els seus drets polítics.

CINQUÈ.- Denunciar l'evident manca de separació de poders a l'estat espanyol, així com la manipulació i coacció dels mitjans de comunicació per part de l'estat.

SISÈ.- Demanar a les institucions europees que no emparin accions pròpies d'una dictadura i apel·lar a la justícia internacional perquè intercedeixi de manera immediata i garanteixi el respecte als drets dels ciutadans catalans.

SETÈ.- Instar a totes les entitats de Tarragona a defensar els drets fonamentals, civils, polítics, la llibertat, la democràcia i els nostres legítims representants escollits democràticament del Parlament de Catalunya.

VUIT.- Comunicar al Parlament de Catalunya, a l'Oficina del Parlament Europeu a Barcelona, a l'Oficina de l'Alt Comissionat de l'ONU per als Drets Humans (ACNUDH) així com a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), l'aprovació de la present moció.

Pau Ricomà Vallhonrat

Dídac Nadal Abad

Laia Estrada Cañón

Portaveu GM ERC-MES-MDC

Portaveu GM PDeCAT

Portaveu GM CUP

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP) PER A INSTAR LA GENERALITAT DE CATALUNYA A FER FRONT A LA SITUACIÓ D'EMERGÈNCIA SOCIAL

En la darrera legislatura el Parlament de Catalunya ha aprovat un conjunt de noves lleis per tal d'intentar fer front a la situació d'emergència social, amb els instruments que permet el règim autonòmic vigent

La gran majoria d'aquestes lleis, com el Decret-Llei d'impostos als bancs, el Decret-Llei contra la pobresa energètica o la Llei d'emergència habitacional (o contra els desnonaments), han estat suspeses o anul·lades pel Tribunal Constitucional, avantposant aquest una interpretació rígida de la Constitució de 1978 front la voluntat majoritària de la ciutadania de Catalunya expressada al Parlament, on aquestes lleis es van aprovar per una àmplia majoria.

Durant aquests darrers dos anys, mentre el Tribunal Constitucional – per iniciativa del govern espanyol o pròpia- ha suspès o anul·lat fins a quaranta-sis lleis, la situació d'emergència social no ha fet més que agreujar-se.

Tots els indicadors socioeconòmics oficials demostren l'augment de la desigualtat social; l'alt risc d'exclusió social, que ja no sols afecta a les persones aturades; les majors dificultats d'accés a l'habitatge, així com de poder-lo mantenir; l'augment de les desigualtats en l'accés al sistema sanitari públic i al sistema educatiu...

És evident, doncs, la necessitat urgent que les institucions catalanes posin fil a l'agulla per començar a desenvolupar i fer efectives lleis i reglaments, començant per les suspeses pel Tribunal Constitucional, per tal de potenciar i materialitzar polítiques públiques que mitiguin els estralls socials que està produint la crisi econòmica que patim des de 2008. Calen solucions d'emergència mentre no s'implementi un procés constituent que ens permeti avançar cap a una República que ens doti de majors recursos i sobirania per poder desenvolupar una arquitectura institucional, una legislació i unes polítiques públiques basades en una major redistribució de la riquesa.

Per tots aquests motius el Grup Municipal de la CUP proposa al Ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER: Instar de forma urgent al nou Parlament de Catalunya a aprovar de nou totes aquelles lleis, suspeses o anul·lades pel Tribunal Constitucional en l'anterior legislatura, per tal de fer front a la situació d'emergència social.

SEGON: Instar al nou Govern de la Generalitat a disposar dels recursos oportuns per tal de fer efectives aquestes lleis aprovades, amb el màxim de brevetat possible un cop hagin estat aprovades de nou al Parlament.

TERCER: Fer arribar aquests acords al Parlament de Catalunya, al nou Govern de la Generalitat, així com a tots els grups parlamentaris de la cambra legislativa autonòmica.

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR
Tarragona, 17 de gener de 2018

Laia Estrada Cañón
Portaveu del Grup Municipal de la CUP a l'Ajuntament de Tarragona

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL DE LA CUP DE TARRAGONA PER TAL DE PENJAR UNA PANCARTA AMB EL LEMA “LLIBERTAT PRESOS POLÍTICS” A LA FAÇANA DE L’AJUNTAMENT

El bloc del 155, format pels partits que van posicionar-se a favor de l’aplicació d’aquest article de la Constitució Espanyola contra les institucions democràtiques de Catalunya, junt amb el poder judicial de l’Estat, la seva policia i exèrcit, estan protagonitzant un atac amb uns precedents més que clars contra la sobirania col·lectiva del poble de Catalunya.

Mentre veiem com partits de l’extrema dreta mudada demanen premiar els policies que van pegar indiscriminadament petits i grans durant l’1 d’octubre, passats sis mesos dels primers empresonaments per motius polítics assistim expectants a veure com un jutge dispara contra les institucions catalanes impeding que les opcions guanyadores de les Eleccions del 21 de desembre puguin formar govern.

La presó i l’exili tornen a ser elements diaris quan parlem de les relacions entre l’Estat espanyol i Catalunya, tractada com una pura colònia per qui anomena “normalitat” a la impossibilitat de decidir col·lectivament què volem ser com a país.

Empresonats o exiliats, alguns dels dirigents polítics i de la societat civil catalana han estat víctimes de la repressió de l’Estat per intentar portar endavant i aplicar els resultats democràtics del referèndum d’autodeterminació de l’1 d’octubre de 2017. És per això que Carles Puigdemont, Carme Forcadell, Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva, Clara Ponsatí, Antoni Comín, Joaquim Forn, Josep Rull, Lluís Puig, Dolors Bassa, Meritxell Serret, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Marta Rovira i Anna

Gabriel avui no poden ser aquí i viure amb normalitat en un país que, tot i fortament atacat, no ha estat vençut.

Avui ja som prop de 2.000 persones les perseguides per exercir drets democràtics com la llibertat d'expressió, el dret de votació o el de vaga. Aprofitant l'embat del 155, l'Estat intenta fer taula rasa de tot allò que sempre ha odiat. La dignitat, però, no calla i s'alça cada cop que una persona qualssevol gosa dir a la cara de qui té l'únic objectiu de fer-nos desaparèixer que no li té por. La dignitat és present cada cop que ens acusen amb mentides constants com a estratègia de l'Estat per desmuntar-nos i fer-nos desaparèixer com a societat organitzada i democràtica que defensa com a eina de funcionament el pensament crític i com a camí per créixer el dubte.

I persistentment, moltes petites escletxes de llibertat deixen passar llum, una llum que encega qui mana quan nota que des de tot arreu hi ha qui li demana que acati la voluntat popular. I el poder totalitari s'encega quan, entre altres, en forma de llaços o de lemes per finestres i balcons, les ciutadanes i els ciutadans de Catalunya ens pengem llaços grocs i deixem clar que cal aconseguir la llibertat dels presos polítics.

És per tot això que proposem els següents acords:

- 1.- L'Ajuntament de Tarragona acorda penjar una pancarta amb el lema "Llibertat presos polítics!" al balcó principal de la seva façana de la plaça de la Font mentre a l'Estat espanyol hi hagi presos polítics.
- 2.- Aquesta pancarta es visibilitzarà durant els dies que duraran els Jocs Mediterranis per tal que la munió d'atletes de tota la Mediterrània i els mitjans de premsa de tot el planeta coneguin el conflicte polític que es viu a Catalunya.

Tarragona, Països Catalans

Grup Municipal de la CUP, 9 de maig de 2018

MOCIÓ QUE PRESENTEN ELS GRUPS MUNICIPALS DE LA CUP, ERC I PDECAT EN SUPORT AL PROFESSORAT DEL IES PALAU DE SANT ANDREU DE LA BARCA ELABORADA PER L'ASSEMBLEA DE PROFESSORAT D'EL PALAU I LA PLATAFORMA DE SUPORT 9 DEL PALAU DE SANT ANDREU DE LA BARCA

El dilluns de Sant Jordi, 23 d'Abril de 2018, es feia pública a través dels mitjans de comunicació la denúncia de la Fiscalia especialitzada en odi i discriminació envers nou docents de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca. Segons aquesta, els dies 2 i 20 d'octubre de 2017 alguns professors del centre haurien vexat els fills de guàrdies civils per raó de la seva nacionalitat i injuriat als cossos de seguretat de l'Estat. Ni en la denúncia ni en la divulgació oficial que se'n va fer es va prendre en consideració les declaracions del professorat realitzades en el mes de gener davant la Guàrdia Civil, que negaven taxativament aquelles infonamentades acusacions.

Els docents afirmen que els debats sorgits a les aules sobre els fets de l'1 d'octubre es van fer partint dels valors que promou i reivindica l'escola pública catalana i que l'INS El Palau sempre ha fet seus: respecte, empatia, diversitat i esperit crític. Les expressions que s'atribueixen a la denúncia a alguns docents del centre no són certes i tergiversen les diverses intervencions a les classes. Tot i que fins a dia d'avui no s'ha registrat cap queixa formal, ni al centre ni als serveis d'inspecció, el mateix 3 d'octubre ja es van activar els mecanismes docents habituals per generar espais de trobada entre alumnat, docents, institució educativa i AMPA, amb l'objectiu d'abordar la situació, contrarestar el relat esbiaixat que s'estava projectant i garantir la intimitat de l'alumnat.

El dia 27 d'octubre, els Serveis Territorials del Baix Llobregat responien als representants sindicals en la Junta de Personal que la Inspecció havia dut a terme les pertinents indagacions i que no s'havia trobat cap indicatiu d'actuació indeguda. Alhora, l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, convocava a les famílies implicades i al Director de l'Institut a una trobada, a la qual les famílies afectades no s'hi van presentar. El dia 6 de novembre, el Consell Escolar –òrgan màxim responsable de la cura de la convivència en el centre i en el que hi tenen representació el professorat, les famílies, els alumnes i l'Ajuntament- aprovava per assentiment unànime un comunicat en el qual es rebutjaven les greus acusacions contra el professorat i es defensava la professionalitat dels docents.

Durant aquests mesos, la pressió comunicativa ha fet molt de mal tant a l'alumnat com als docents, que havíem optat per no incentivar el debat públic per deixar espai a la dinàmica educativa, priorititzant-la per damunt de la defensa envers les crítiques i la hostilitat que ha rebut i continuen rebent. Malgrat tot, enlloc d'arxivar el cas, la Fiscalia ha impulsat l'inici d'un

procediment judicial tant desorbitat com inadequat, utilitzant els qualificatius del Síndic de Greuges en el seu informe de 2 de maig del 2018. Així, el dia 24 d'abril, després de l'aparició en premsa de la denúncia de la Fiscalia, l'assemblea de professors va decidir trencar el silenci, tot mantenint sempre la intimitat i el respecte d'uns i altres.

La divulgació de la denúncia i la posterior publicació dels noms, cognoms i fotografies del professorat afectat (El Mundo 29/4/18), va tenir ressò en alguns mitjans de comunicació en clau d'escarni i d'instrumentalització política, causant l'assenyalament del professorat implicat, però també dels alumnes que s'hi citen, danyant a tota la comunitat educativa. Aquella malintencionada divulgació ha desatès tota ètica, en no respectar la presumpció d'innocència i limitar-se a una reproducció mecànica de la denúncia.

D'altra banda, el Govern de l'Estat va enviar dos secretaris d'Estat per a reunir-se amb les persones denunciants i expressar el seu suport a la seva versió dels fets, sense tan sols sentir la posició del propi institut i el professorat. Al contrari, per endurir la seva ofensiva, el Ministerio de Educación ha fet uns requeriments per investigar més suposats casos, la majoria ja arxivats pel Departament i la pròpia fiscalia.

Malgrat l'energia i els mitjans desplegat per bastir una acusació sense fonament, les mostres de suport es multipliquen, com en la concentració de l'1 de Maig convocada per ex-alumnes a les portes de l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca i l'acte amb la lectura el dia 10 de Maig del comunicat de suport de pares i mares de l'institut.

Es vol utilitzar el procés d'El Palau –juntament amb el de La Seu- per desacreditar el model educatiu públic català, atribuint-li una funció adoctrinadora i promotora d'una divisió inexistent. A banda d'atemorir tota la comunitat educativa, cerca convertir-los en símbol d'un suposat trencament de la convivència a Catalunya.

Per tot plegat l'assemblea de professorat d'El Palau i la Plataforma de suport 9 del Palau de Sant Andreu de la Barca, proposa els següents **ACORDS** al ple Municipal de L'Ajuntament de Tarragona:

Primer: Mostrar la solidaritat amb el professorat i tota la comunitat educativa de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca, així com altres que puguin trobar-se en situació similar.

Segon: Instar a la Fiscalia que retiri les acusacions i demani l'immediat arxiu del procediment judicial obert contra professorat d'El Palau i d'altres procediments judicials oberts amb la mateixa motivació contra docents de l'escola pública catalana..

Tercer: -Reclamar de les institucions educatives i polítiques la protecció del nostre professorat. Que es facin públiques les indagacions realitzades per la inspecció educativa que exonerava el professorat d'El Palau i es doni suport públic al professorat.

Quart: Exigir que s'aturi la campanya de criminalització dels docents i l'ofensiva contra l'ensenyament públic català, que és l'escola de tots i totes.

Cinquè: Manifestar el nostre més absolut compromís amb la convivència i la pau entre totes les persones que viuen en el nostre país, així com també amb la resta de pobles de l'Estat espanyol, Europa i el món.

Sisè: Fer arribar aquests acords a l'Assemblea de Professorat d'EL Palau de Sant Andreu de la Barca i al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Tarragona, 17 de maig de 2018

Laia Estrada Cañón

Portaveu GM CUP

Pau Ricomà Vallhonrat

Portaveu GM ERC-MES-MDC

~~Dídac Nadal Abad~~

Portaveu GM PDeCAT

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP) EN REBUIG A LA VIOLÈNCIA I LA IMPUNITAT POLICIAL

Des d'uns anys ençà els carrers del nostre país han viscut nombroses mobilitzacions populars, de caràcter massiu i exemplar, que s'han caracteritzat, per sobre de tot, pel seu caràcter no-violent. Mobilitzacions de centenars de milers de persones que no han registrat ni el més mínim incident de caràcter violent.

El clima d'absolut respecte democràtic i pacífic a les múltiples opcions polítiques que conviuen a la societat catalana va ser trencat l'1 d'octubre, i els seus prolegòmens, per una actuació judicial i policial que des d'aleshores, ha generat més d'un miler de persones ferides i centenars de persones investigades incloent més de 700 alcaldes del nostre país.

És en aquest context en què hi ha hagut un clar auge d'agressions i d'amenaques contra persones militants o activistes favorables al referèndum o a la república, i fins i tot contra periodistes.

Així com també, s'han documentat desenes d'incidents i agressions als carrers d'arreu dels Països Catalans. Parlem, de quasi una desena de persones que han patit en la seva pròpia pell o en el seu immoble trets amb armes, de desenes de persones agredides físicament a la via pública pel simple fet de lluir un llaç groc a la solapa de la jaqueta, de l'incendi d'un ateneu popular al barri de Sarrià de Barcelona, agressions a periodistes (moltes d'elles vingudes d'altres països), llançament de pedres a domicilis particulars que lluíen estelades o símbols favorables a la democràcia i als presoners polítics, i un llarg i trist etcètera. Només del 8 de setembre a l'11 de desembre, es van registrar 139 agressions físiques, algunes de les quals fins i tot, tenien motivacions de caràcter racista.

La societat catalana està sent objecte d'una intervenció interessada per part de determinats actors polítics i institucionals, que justifiquen les escenes de violència policial viscudes al nostre país i que han donat la volta al món, i que amaguen i emparen, per activa o per passiva, les agressions violentes que s'han multiplicat els darrers mesos i que, malgrat ser molt minoritàries, correm el perill que segueixin ampliant-se i puguin generar un conflicte molt més important.

L'Estat espanyol, doncs, no sols està exercint la violència indiscriminada contra la població de Catalunya per uns motius purament ideològics, vulnerant així els drets més fonamentals d'un Estat pretesament democràtic, sinó que també utilitza aquestes mateixos aparells per atorgar impunitat a qui exerceix la violència.

Es va poder veure clarament el passat 29 d'octubre quan set policies espanyols residents en un dels vaixells al Port de Barcelona van agredir físicament a uns cambrers que estaven treballant en un bar, o el passat 9 d'Octubre a València, quan es produïen agressions físiques davant l'atenta mirada i la total passivitat de desenes d'agents de la policia espanyola.

Però també ho estem veient cada dia, quan l'aparell judicial estar obrint processos per "delictes d'odi", "sedició", o fins i tot de "terrorisme", contra persones que no han comès cap tipus de violència. Mentre que cap de les desenes d'accions de violència contra activistes republicans o contra ciutadans que simplement mostraven el seu suport a les víctimes de la repressió han estat processades judicialment, i dels pocs casos comptats que hi han arribat per denúncia de la víctima, han acabat amb sentències que s'han limitat al pagament d'una multa.

Dos dels últims exemples més greus i significatius d'aquesta violència els trobem a Canet de Mar (Maresme), el passat dilluns 21 de Maig, i en el Ple del Parlament de Catalunya celebrat el divendres 25 de maig. Per una banda, un grup d'encaputxats va presentar-se a la platja de Canet per agredir activistes del Comitè de Defensa de la República mentre aquests estaven realitzant una acció de solidaritat amb llaços i creus grogues, en record i memòria per les preses i exiliades polítiques. Aquella agressió va acabar amb cinc persones ferides, algunes d'elles d'avançada edat. Pocs dies després, el diputat de Ciutadans Carlos Carrizosa i Torres, amb el suport de tot el seu grup parlamentari, arrencava, just quan s'iniciava un Ple, un dels llaços grocs que hi ha en el Parlament de Catalunya, donant així cobertura i legitimació a les agressions viscudes pocs dies abans a Canet. Condemnem i rebutgem el clima de confrontació social que l'estat i els seus aparells estan intentant crear tot exercint impunement violència contra la població de Catalunya per motius purament ideològics.

Així mateix, creiem fermament que aquestes expressions de violència que s'han produït són absolutament minoritàries i no són producte en cap cas de cap mena d'enfrontament civil entre partidaris d'una o altra identitat nacional, sinó que són expressions molt minoritàries d'odi, que cal aïllar i respondre des de la societat civil i des de les institucions amb més diàleg, més democràcia i més drets polítics i socials.

Per tots aquests motius la Candidatura d'Unitat Popular proposa al Ple l'adopció dels següents ACORDS:

- 1.- Condemnar totes les agressions violentes que s'han produït des del 8 de setembre al nostre país contra un moviment democràtic i no-violent.
- 2.- Mostrar la solidaritat i donar suport legal a totes les persones del nostre municipi que han estat víctimes de la violència, tant d'agressions per part d'altres ciutadans o ciutadanes, com per part de l'Estat espanyol, a través de l'aparell judicial o policial.
- 3.- Instar el Parlament de Catalunya a realitzar totes les accions que estiguin al seu abast per denunciar tots aquests casos de violència davant de les institucions internacionals, així com el paper que està desenvolupant l'Estat espanyol davant d'aquests fets.

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR
Tarragona, Països Catalans, 6 de juny de 2018

Laia Estrada Cañón
Portaveu del Grup Municipal de la CUP a l'Ajuntament de Tarragona

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CUP DE TARRAGONA EN DEFENSA DE LES LLIBERTATS BÀSIQUES ENFRONT LA REPRESSIÓ DE L'ESTAT ESPANYOL

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Un total de 8 persones van ser encausades per les càrregues del passat 1 d'octubre a la Plaça Imperial Tarraco de Tarragona, i 39 persones de tot el Camp de Tarragona ho van ser per la seva suposada participació a la vaga del 8 de novembre. Cinc més ho havien estat per la seva implicació en la vaga del 3 octubre, cas que ja ha estat arxivat.

Tothom sap que l'única violència que hi va haver a Tarragona, com arreu de Catalunya, el passat 1 d'octubre, va ser l'exercida pels cossos policials en el marc de l'operació Copèrnic, destinada a evitar el dret a votar lliurement. Posteriorment, la convocatòria de les vagues del 3 d'octubre i 8 de novembre, van suposar la resposta popular a la violència policial i a l'ofensiva de l'estat contra el govern i la població catalana a través de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola.

Posteriorment, 67 persones més van ser encausades arran de les protestes que van tenir lloc entre el 23 i el 25 de març d'enguany, derivades de la detenció del President Puigdemont a Alemanya i de l'empresonament dels membres de l'antic govern de la Generalitat.

En total, arran de les múltiples mobilitzacions que s'han dut a terme a Tarragona i voltants en el marc del procés d'autodeterminació del poble català, més d'un centenar de persones tenen una o més causes obertes. Estem fent referència a un gran nombre de persones de tot el Camp; de Tarragona ciutat, Reus, La Selva del Camp, Torredembarra, Cambrils, Valls, Riera de Gaià, Creixell, Altafulla, Bellmunt del Priorat, Espluga, Montmell, Senan, Vilallonga del Camp,... Es tracta, majoritàriament, de persones vinculades a moviments socials diversos de tot el Camp de Tarragona que han defensat sense violència el dret de votació, el dret de vaga i les llibertats civils, posats en qüestió per les actuacions policials, polítiques i judicials a nivell repressiu a l'Estat.

Les persones acusades han estat identificades a partir d'una sèrie de matrícules de cotxes triades per diversos agents del cos dels Mossos d'Esquadra o, simplement, "reconegudes" per la seva vinculació amb organitzacions independentistes. Aquestes i també les anteriors, estan identificades en l'auto judicial no només amb les seves dades personals sinó amb informació sobre la seva militància política. Tractant-se de mobilitzacions tan multitudinàries, el fet que es citi o s'investigui persones la majoria de les quals estan assenyalades per la seva activitat política, demostra que estem davant de muntatges policials i judicials al servei de la repressió d'un estat espanyol en el qual no existeix la separació de poders, tal com va quedar acreditat amb l'arxivament del cas del 3 d'octubre.

Totes aquests procediments judicials s'emmarquen en el conjunt de causes repressives de judici de país i al país, que afecta ja a més d'un miler de persones. Al Camp, al marge de les causes esmentades, en tenim diversos exemples més, com són les investigades per delictes d'odi per denunciar la brutalitat policial del passat 1 d'octubre o les persones de diverses localitats perseguides per replicar la web del referèndum, entre d'altres.

És per això que des de la CUP proposem al ple de l'Ajuntament de Tarragona l'adopció dels següents **ACORDS**:

- 1.- Mostrar el suport d'aquest Ajuntament a les persones acusades i investigades en relació a la seva participació l'1 d'octubre, les mobilitzacions de 8 de novembre, les del 23, 24 i 25 de març, i les altres causes contra les mobilitzacions populars derivades del procés independentista.
- 2.- Reconèixer el caràcter no violent de les mobilitzacions, prèvies al referèndum, les de l'1 i el 3 d'octubre, el 8 de novembre i les del 23, 24 i 25 de març.
- 3.- Denunciar el caràcter repressiu de les actuals mesures judicials i deixar clar que només les pràctiques participatives i democràtiques, polítiques en definitiva, poden solucionar una situació d'aquest tipus.

Grup Municipal de la CUP de Tarragona

18 de setembre de 2018